

[Lilli Gyldenkilde]

som derfor vælger deltidsarbejde. Jeg lagde vægt på at sige, at jeg forstår dem godt, men til gengæld appellerer jeg også til, at de vil forstå, at det er en generel arbejdstidsnedsættelse, der skal til, sådan at hr. Dohrmann med andre mænd også kan indse, at det arbejde, der findes i et hjem, det er fællesopgaver, som man skal være to om, og som ikke skal pålægges den ene part alene. Vi ønsker ikke på nogen måde at udvide mulighederne for at skabe mere deltidsarbejde, for vi vil have en samlet arbejdstidsnedsættelse, så vi kan være solidariske med hinanden – hvis ellers det er et udtryk, hr. Dohrmann kender.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg tror egentlig, at jeg er mindst lige så solidarisk med først og fremmest de arbejdsløse, som fru Lilli Gyldenkilde er. Hvis fru Lilli Gyldenkilde kiggede tilbage og så på lønomkostningerne og på, hvad der gavner den enkelte lønmodtager, så ville fru Lilli Gyldenkilde måske ikke være 100 pct. enig med mig, men i hvert fald være enig i de tanker, jeg står for. Enhver kan se ved at kigge blot 5–6 år tilbage, hvad den holdning, fru Lilli Gyldenkilde har – og som desværre har været fremherskende herinde – har været skyld i. Hvad er grunden til, at vi har så mange arbejdsløse i Danmark? Det er simpelt hen, at der er ført en forkert politik.

Det er meget nemmere at stå og stryge dem med hårene, der gerne vil have en kortere arbejdstid. Herregud, det vil vi da alle sammen gerne have. Hvis vi f.eks. kunne korte møderne her i folketingssalen ned til det halve og alligevel få sagt det, vi gerne ville, ville det da kun være positivt. Men at gå ud og sige til folk, at nu er der altså råd til arbejdstidsforkortelse og lønfremgang, det er falsk. Hvis den holdning slår igennem, hvis der skulle være et flertal for den holdning her, vil det simpelt hen resultere i, at Danmark på længere sigt ender som en tredjeargs nation. Det er bare sandheden.

Når vi har så mange arbejdsløse, er det, fordi vores omkostninger er blevet for høje. Derfor må vi have omkostningsniveauet sat ned, og det får man altså ikke ved at begynde at love kortere arbejdstid, begynde at love både det ene og det andet. Det er endnu aldrig set nogen steder, at man producerer sig

ud af en krise ved at sætte arbejdstiden ned, og jeg tror heller ikke, det lykkes i Danmark.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Da hr. Dohrmann var heroppe på talerstolen første gang i dag for en kort bemærkning, havde han nogle bemærkninger om et eller andet, som jeg skulle læse. Nu vil jeg godt fortælle hr. Dohrmann, at jeg synes, det er på tide, at hr. Dohrmann læser undersøgelser om, hvordan vi egentlig ligger i Danmark med hensyn til lønudgifter, når vi sammenligner med de lande, vi samhandler med. Et 5 års barn kan se, at de ting er blevet forbedret gennem de seneste år. Ikke de to sidste år, men før de to sidste år er situationen blevet tydeligt forbedret, hr. Dohrmann. Vi ligger ikke i top på nogen som helst måde på det område.

Hr. Dohrmann bliver ved med at bombardere med den argumentation, at vi vil ikke blande os – og så blander man sig så fantastisk i det, idet man siger, at det skal Dansk Arbejdsgiverforening nok klare alt sammen. Det er det, hr. Dohrmanns budskab er. Det er også at blande sig, og når man gør det på forkerte præmisser, så skulle man gå hjem og læse på lektion.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Vi ønsker at blande os på den måde, at regering og folketing siger til arbejdsmarkedets parter, at skattestigninger finder ikke sted inden for næste arbejdsmarkedsperiode, altså inden for perioden, man aftaler. Det skal være vores indblanding i det. Det nytter ikke noget, at man går ud og indgår en aftale mellem LO og Dansk Arbejdsgiverforening, hvorefter finansministeren konstaterer, at det har vi ikke råd til, og at man så kommer med nogle skatte- og afgiftsforhøjelser. Det er fuldstændig forrykt.

Jeg vil i øvrigt godt sige om den hellige ko, som så mange står her og forsvarer, nemlig at arbejdsmarkedets parter skal selv afgøre det: sikke da noget forbiøstret vrøvl. Hvis det så kun var de to parter, det drejede sig om, men vi ved jo godt, at det, de to parter aftaler enten af lønforhøjelser eller af arbejdstidsforkortelser, har en afsmittende virk-